УДК 535.3.535.5

ISSN 1729-4428

Л.Й. Межиловська, Г.Я. Бабущак

Дефектна підсистема і фізико-хімічні властивості цинк сульфіду

Кафедра фізики і хімії твердого тіла Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника вул. Шевченка, 57, 76000, Україна, E-mail:fcss@pu.if.ua

Запропоновано кристалоквазіхімічні формули нестехіометричного n- і p-ZnS за умови існування складної дефектної підсистеми за схемою Шоткі-Френкеля. Розраховано залежність концентрації дефектів і холлівської концентрації носіїв від ступеня відхилення від стехіометрії та диспропорціювання точкових дефектів.

Ключові слова: цинк сульфід, точкові дефекти, кристалохімія, дефекти Шоткі, дефекти Френкеля.

Стаття поступила до редакції 06.06.2006; прийнята до друку 10.10.2006.

Вступ

Цинку сульфід відіграє у прикладній люмінесценції таку ж роль як і кремній чи германій у напівпровідниковій електроніці. На його основі виготовляється велика кількість люмінофорів з різноманітними властивостями процесу свічення – від тих, які практично повністю затухають за долі мілісекунд, до тих, що зберігають збудження протягом годин. Існують і такі, яскравість яких мінімально залежить від температури, а також і ті, що помітно змінюють яскравість свічення навіть при незначному нагріванні [1].

Стехіометричному ZnS відповідає 67,06 мол. % Zn i 32,94 мол. % S. Цинк сульфід існує у двох поліморфних модифікаціях: низькотемпературна кубічна типу сфалериту і високотемпературна гексагональна типу в'юрциту (таблиця). У ZnS може також утворюватися ромбоедрична модифікація, як перехідна між структурами сфалериту і в'юрциту [1].

У системі Zn – S утворюється єдина сполука – цинку сульфід. Температура плавлення сполуки слабо залежить від тиску і при $(9,8\cdot10^6 - 1,5\cdot10^7)$ Па складає (2070-2170) К [2], при $1,5\cdot10^6$ Па – 2100±20 К. При атмосферному тиску сульфід цинку взагалі не плавиться, так як його температура сублімації значно нижча температури плавлення і складає 1441±2 К для сфалериту і 1458±6К для в'юрциту [2]. При значних температурах ~1470 К ZnS у паровій фазі повністю дисоціює згідно схеми 2ZnS_r \leftrightarrow 2Zn_n+S_{2π} і тиском пари сполуки можна знехтувати. Оптична ширина забороненої зони в ZnS складає 3,58 еВ (таблиця).

Не дивлячись на значну кількість публікацій, цинк сульфід залишається складним об'єктом для дослідження завдяки особливостям кристалічної структури, різноманітності структурних дефектів, багатому спектру точкових дефектів, що призводить, у ряді випадків, до суперечливих результатів [1].

У даній роботі проаналізовано спектр домінуючих точкових дефектів у нестехіометричному цинк сульфіді.

I. Власні точкові дефекти

3 літературних джерел [1, 3 – 6] відомо, що у цинк сульфіді одним із переважаючих типів дефектів є двозарядні вакансії Цинку V_{Zn}^{2-} , які завжди присутні у ZnS, про що свідчать смуги випромінювання (1,5 – 1,7) мкм [3-6]. Вакансії Цинку V_{Zn}^{2-} проявляють себе у поцесах фотопровідності, люмінесценції і поглинання. Дослідження поглинання [3] дають оптичну глибину рівня V_{Zn}^{2-} (1,25 – 1,36) eB, а дослідження центрів фотопровідності ZnS [5] співставляються з рівнями (1,08 – 1,3) еВ від Е_v. Таким чином, двозарядні вакансії Цинку V²⁻_{7n} дають глибокі рівні, розміщені біля середини забороненої 30НИ. Це дає можливість очікувати смуги випромінювання в інфрачервоній області спектру, що неодноразово підтверджувалося екпериментально [7-9].

Однозарядна вакансія Цинку V_{Zn}^- має рівень, термічна енергія якого складає $E_{\text{терм}} = (0,35 - 0,4)$ еВ по відношенню до валентної зони E_V . Акцепторні рівні глибиною $E_{\text{терм}}=0,58$ еВ (від E_V), які пов'язують з дефектами відповідальними за випромінювання (460 – 470) нм і поглинання (364 – 675) нм при 77 К, ототожнюють також з V_{Zn}^- [1].

1	Ширина забороненої зони	$\Delta E = 3,7 eB$
2	Ефективна маса електронів	$m_{e}^{*}/m_{0} = 0,27$
3	Ефективна маса дірок	$m_{h}^{*}/m_{0} = 0,58$
4	Рухливість електронів	$\mu_{\rm e} = 200 \ \rm cm^2/Bc$
5	Рухливість дірок	$\mu_{\rm h} = 5 \ {\rm cm}^2/{\rm Bc}$
6	Діелектрична стала (оптична)	5,13
7	Діелектрична стала (статична)	8,32
8	Температура Дебая	315 К
9	Теплопровідність при 300 К	0,026 Вт/см град
10	Коефіцієнт лінійного розширення при 300 К	16.2·10 ⁻⁶ град
11	Стала гратки	
	сфалерит	a = 5,409 Å
	в'юрцит	$a = 3,826 Å_{s}$
		$c = 6,2615 \text{\AA}$
12	Відстань між різнойменними атомами	2,36Å
13	Густина	$\rho = 4.09 \text{ r/cm}^{-3}$
14	Температура плавлення (S)	2103 К
15	Теплота утворення	∆H = 49,1±0,6 ккал/моль
16	Вільна енергія утворення	ΔG = 47,973 ккал/моль
17	Ентропія	S ⁰ _{298,15} = 13,8 ± 0,1 кал/моль∙град

Основні фізико-хімічні параметри Zn-S [15 – 17]

Дослідження оптичних властивостей кристалів ZnS [10] показало, що онозарядні вакансії Сульфуру V_S^+ відповідальні за полоси додаткового поглинання 430 нм і 540 нм, а також випромінювання у інфрачервоній області спектра (847 – 1170) нм [10-11]. Згідно експериментальних даних для V_S^+ , а також для Сульфуру у вузлах кристалічної решітки V_S^{\times} отримано значення $E_{\text{терм}}$ рівне 2,17 та 1,7 еВ (по відношенню до зони провідності E_c) відповідно [1].

18

Теплоємність

Присутність міжвузлового Цинку в ZnS його проявляється при дослідженні електропровідності, процесів самодифузії в шарах, термовисвічуванні, термостимульованій провідності та ін. [11-13]. Багато експериментальних результатів свідчать про участь Zn_i^+ у голубій самоактивованій люмінесценції. Теоретично розрахована глибина донорного рівня складає ~0,2 eB і може відповідати також двічі іонізованому стану міжвузлового Цинку Zn_{i}^{+} [1].

Присутність у ZnS міжвузлового Сульфуру не було виявлено експериментально.

II. Квазіхімічні рівняння утворення точкових дефектів

Накопичений літературний матеріал дає змогу провести розрахунок рівноваги точкових дефектів у ZnS.

Рівноважний стан дефектної підсистеми цинк сульфіду при двотемпературному відпалі у парах цинку згідно [1] можна описати наступною системою квазіхімічних рівнянь:

I.	$0 \rightleftharpoons e' + \hat{h} + E_g,$	$K_i = np,$	
II.	$Zn_{\tilde{a}}{\rightleftharpoons} Zn_{Zn} + V_S^{\!\times} + E_7$	$K_{7}P_{Zn}=\!\left[V_{S}^{\times}\right]\!,$	
III.	$0 \rightleftarrows V_{\rm S}^{\times} + V_{\rm Zn}^{\times} + {\rm H}_{\rm S}$,	$\mathbf{K}_{\mathrm{S}} = \begin{bmatrix} \mathbf{V}_{\mathrm{S}}^{\times} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{V}_{\mathrm{Zn}}^{\times} \end{bmatrix},$	
IV.	${\rm Zn}_{Zn} \rightleftarrows {\rm Zn}_i^{\scriptscriptstyle \times} + V_{Zn}^{\scriptscriptstyle \times} + {\rm H}_{\rm F}$,	$\mathbf{K}_{\mathrm{F}} = \begin{bmatrix} \mathbf{Z} \mathbf{n}_{\mathrm{i}}^{\times} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{V}_{\mathrm{Z} \mathbf{n}}^{\times} \end{bmatrix},$	
V.	$V_{Zn}^{'} \rightleftarrows V_{Zn}^{\times} + e^{\prime} + E_{1}^{} , \label{eq:V2n}$	$\mathbf{K}_{1}\!\left[\mathbf{V}_{Zn}^{'}\right]\!=\mathbf{n}\!\left[\mathbf{V}_{Zn}^{\times}\right],$	
VI.	$V_{Zn}^{''} \rightleftarrows V_{Zn}^{'} + e^{\prime} + E_2 , \label{eq:VZn}$	$\mathbf{K}_{2}\!\left[\mathbf{V}_{\mathbf{Z}\mathbf{n}}^{''}\right]\!=\mathbf{n}\!\left[\mathbf{V}_{\mathbf{Z}\mathbf{n}}^{'}\right]\!,$	
VII.	$V_S^{\times} \rightleftarrows V_S^{\bullet} + e'\!+ E_3,$	$\mathbf{K}_{3}\!\left[\mathbf{V}_{\mathbf{S}}^{\times}\right]\!=\mathbf{n}\!\left[\mathbf{V}_{\mathbf{S}}^{\bullet}\right],$	
VIII	$V_{\rm S}^{\bullet} \rightleftharpoons V_{\rm S}^{\bullet \bullet} + {\rm e}' + {\rm E}_4$,	$K_4\left[V_{S}^{\bullet}\right] = n\left[V_{S}^{\bullet\bullet}\right],$	
IX.	$\operatorname{Zn}_{i}^{\times} \rightleftharpoons \operatorname{Zn}_{i}^{\bullet} + e' + E_{5},$	$\mathbf{K}_{5}\left[\mathbf{Z}\mathbf{n}_{i}^{\times}\right] = \mathbf{n}\left[\mathbf{Z}\mathbf{n}_{i}^{\bullet}\right],$	
Х.	${\rm Zn}^{\scriptscriptstyle\bullet}_i \rightleftarrows {\rm Zn}^{\scriptscriptstyle\bullet\bullet}_i + {\rm e}{}^{\!\!\!+}\!$	$K_{6}\left[Zn_{i}^{\bullet}\right] = n\left[Zn_{i}^{\bullet\bullet}\right],$	
XI.	$2 \big[V^{\bullet\bullet}_S \big] + \big[V^{\bullet}_S \big] + 2 \big[Z n^{\bullet\bullet}_i \big] + \big[Z n^{\bullet}_i \big] +$	$p=2 \Big[V_{Zn}^{''} \Big] \!+\! \Big[V_{Zn}^{'} \Big] \!+n \; \cdot \label{eq:poly_state}$	
Тут рівняння (І) описує прояв власної провідності;			

 $C^{0}_{29815} = 10,88$ кал/моль-град

Таблиця

(II) – перехід Цинку із пари у катіонні вузли Zn_{Zn} кристалічної решітки з утворенням вакансій Сульфуру V_S^{\times} ; (III) – утворення дефектів Шоткі; (VI) – утворення дефектів Френзеля у катіонній підгратці; (V), (VI) – іонізацію вакансій Цинку, а (VII) і (VIII) – вакансій Сульфуру; (IX), (X) – іонізацію між вузлового Цинку. Рівняння (XI) визначає умову повної електронейтральності. К – константи рівноваги квазіхімічних рівнянь.

Порівняння результатів експерименту і розрахунку підтверджують те, що найбільш оптимальним для цинк сульфіду є спектр точкових дефектів, який характеризується енергетичною схемою (рис.1) [1].

На рис. 2 наведено результати розрахунку залежності рівноважної концентрації дефектів у

кристалах відпалених у парах цинку при температурі 1173 К. Видно, що точка р-п-рівноваги на діаграмі лежить в області тисків пари сірки P_s =1,01·104 -1,01.103 Па. Таким чином p-ZnS можна отримати відпалом у парі сірки при P_s, > 1,01·104 Па. При цьому у кристалах переважають вакансії Цинку (^{V⁻_{Zn}). При відпалі за умови значних значень парів} цинку домінують донорні центри, пов'язані з іонами Цинку (Zn_i^+ , Zn_i^{2+}) (рис. 2). Так, як енергія їх іонізації складає (0,1-0,2) eB, то можна вважати, що якраз ці мілкі донори відіграють основну роль в електропровідності. Слід також зауважити, що негативно заряджені вакансії Цинку компенсуються переважно міжвузловим Цинком із малою енергією іонізації. Утворення вакансій у аніонній підгратці $(V_{S}^{*}, V_{S}^{+}, V_{S}^{2+})$ із значною енергією іонізації (1,6-2,0) еВ малоімовірно.

Рис. 1. Енергетична діаграма рівнів власних точкових дефектів ZnS: цифрами вказано термічні рівні від зони провідності E_c; E_v – валентна зона [1].

Рис. 2. Залежність концентрації точкових дефектів цинк сульфіду від парціального тиску парів компонентів при температурі відпалу 1173 К [1].

III. Кристалоквазіхімічні формули та концентрація точкових дефектів

За умови, що переважаючими дефектами у n-ZnS (надлишок Цинку) є двозарядні вакансії Цинку $(V_{Zn}^{"})$

та міжвузлові атоми Цинку (Zn_i, Zn_i) кристалоквазіхімічна формула легуючого кластера буде мати вигляд:

$$V_{Zn}^{"}V_{S}^{"} + Zn^{0} \rightarrow \left(Zn_{\gamma}^{"}V_{(1-\gamma)}^{"}\right)_{Zn}V_{S}^{"}\left(Zn_{(1-\gamma)}^{\times}\right)_{i}, \qquad (1)$$

де $V_{Zn}^{"}V_{S}^{"}$ – антиструктура ZnS [14].

При накладанні кластера (1) на кристалохімічну формулу ZnS отримаємо:

$$(1-\alpha)Zn_{Zn}^{\times}S_{S}^{\times} + \alpha \left(Zn_{\gamma}^{"}V_{(1-\gamma)}^{"}\right)_{Zn}V_{S}^{"}\left(Zn_{(1-\gamma)}^{\times}\right)_{i} \rightarrow \left(Zn_{(1-\alpha)}^{\times}Zn_{\alpha\gamma}^{"}V_{\alpha(1-\gamma)}^{"}\right)_{Zn}\left(S_{1-\alpha}^{\times}V_{\alpha}^{"}\right)_{S}\left(Zn_{\alpha(1-\gamma)}^{\times}\right)_{i} \rightarrow \\ \rightarrow \left(Zn_{(1-\alpha)+\alpha\gamma}^{\times}V_{\alpha(1-\gamma)}^{"}\right)_{Zn}\left(S_{1-\alpha}^{\times}V_{\alpha}^{"}\right)_{S}\left(Zn_{(1-\gamma)}^{\times}\right)_{i} + 2\alpha\gamma e^{i} \rightarrow \\ \rightarrow \left(Zn_{(1-\alpha)+\alpha\gamma}^{\times}V_{\alpha(1-\gamma)}^{"}\right)_{Zn}\left(S_{1-\alpha}^{\times}V_{\alpha}^{"}\right)_{S}\left(Zn_{\alpha(1-\gamma)(1-\delta)}^{\times}Zn_{\alpha(1-\gamma)\delta}^{"}\right)_{i} + \alpha\left(1+\gamma+\delta-\gamma\delta\right)e^{i}, \tag{2}$$

за умови іонізації і диспропорціювання міжвузлового Цинку за схемою $(Zn^{\times}_{\alpha(1-\gamma)})_{i} \rightarrow (Zn^{\cdot}_{\alpha(1-\gamma)(1-\delta)}Zn^{\cdot}_{\alpha(1-\gamma)\delta})_{i} + \alpha(1-\gamma)(1+\delta)e'$

складу; ү - частка атомів Цинку у вузлах кристалічної

міжвузлових атомів Цинку; Zn_{Zn}^{\times} - Цинк у вузлах

кристалічної гратки; $V_S^{"}$ - двозарядні вакнсії Сульфуру; е' – електрони, "·", "", "", "", "",

позитивний, негативний, нейтральний та нульовий

гратки;

заряди.

δ -

Тут α - відхилення від стехіометричного

коефіцієнт диспропорціювання

$$\left[V_{Zn}^{"}\right] = A\alpha(1-\gamma); \tag{3}$$

$$\begin{bmatrix} Zn_i \end{bmatrix} = A\alpha(1-\gamma)(1-\delta); \tag{4}$$

$$Zn_i^{n} = A\alpha(1-\gamma)\delta;$$
⁽⁵⁾

$$\left[V_{S}^{*}\right] = A\alpha; \qquad (6)$$

$$n = A\alpha (1 + \gamma + \delta - \gamma \delta). \tag{7}$$

Тут $A = \frac{2Z}{a_{zp}^3}$ (Z=4 - число структурних одиниць у

елементарній комірці, а³_{гр}=158,2·10⁻²⁴ см⁻³ – об'єм еелментарної комірки сфалериту).

Концентрації переважаючих дефектів та основних носіїв заряду можна розрахувати наступним чином:

Ріняння електронейтральності в цьому випадку буде мати вигляд

Рис. 3. Залежність концентрації переважаючих дефектів 1 - V_{Zn}^* , 2 - Zn_i^* , 3 - Zn_i^* , 4 - V_s^* , основних носіїв п та холлівської концентації $n_H - 5$ у n-ZnS від відхилення від стехіометрії для різних значень долі атомів цинку у вузлах кристалічної гратки $Zn_{Zn}\gamma$ і коефіцієнта диспропорціювання між вузлового Цинку δ : $a - \gamma = 10^{-5}$, $\delta = 10^{-5}$; $\delta - \gamma = 0.99, \ \delta = 10^{-5}; \ B - \gamma = 0.99, \ \delta = 0.99; \ r - \gamma = 10^{-5}, \ \delta = 0.99.$

$$2\left[V_{Zn}^{"}\right] + n = \left[Zn_{i}^{"}\right] + 2\left[Zn_{i}^{"}\right] + 2\left[V_{S}^{"}\right], \tag{8}$$

а холлівська концентрація носіїв n_H: а холлвська концентрація носпів ін. $n_{H} = n - p = [Zn_{i}^{\cdot}] + 2[Zn_{i}^{\cdot}] + 2[V_{S}^{\cdot}] - 2[V_{Zn}^{''}], (9)$ Для p-ZnS (надлишок Сульфуру) із переважаючими дефектами $V_{Zn}^{''}, V_{Zn}^{'}$ та Zn_{i}^{\cdot} формула

кластера буде мети вигляд:

$$V_{Z_n}^{"}V_{S}^{"} + \frac{1}{2}S_2 \rightarrow V_{Z_n}^{"}S_{S}^{"}.$$
 (10)

При диспропорціюванні вакансій Цинку згідно $\left(V_{(1-\beta)\varepsilon+\beta}^*\right)_{Z^n} \to \left(V_{((1-\beta)\varepsilon+\beta)(1-\mu)}^*V_{((1-\beta)\varepsilon+\beta)\mu}^*\right)_{Z^n} + \left((1-\beta)\varepsilon+\beta\right)\mu\varepsilon'$ кристалоквазіхімічна формула запишеться наступним чином:

$$(1-\beta)\left(Zn_{Zn}^{\times}S_{S}^{\times}\right)+\beta\left(V_{Zn}^{"}S_{S}^{"}\right)\rightarrow\left(Zn_{(1-\beta)}^{\times}V_{\beta}^{"}\right)_{Zn}\left(S_{(1-\beta)}^{\times}S_{\beta}^{"}\right)_{S}\rightarrow\left(Zn_{(1-\beta)}^{\times}V_{\beta}^{"}\right)_{Zn}S_{S}^{\times}+2\beta h^{*}\rightarrow\left(Zn_{(1-\beta)}^{\times}S_{\beta}^{"}\right)_{S}$$

$$\begin{split} & \left(Zn_{(1-\beta)(1-\varepsilon)}^{\times}V_{(1-\beta)\varepsilon}^{\times}V_{\beta}^{"}\right)_{Zn}S_{S}^{\times}\left(Zn_{(1-\beta)\varepsilon}^{\times}\right)_{i}+2\beta h^{\cdot} \rightarrow \left(Zn_{(1-\beta)(1-\varepsilon)}^{\times}V_{(1-\beta)\varepsilon}^{"}V_{\beta}^{"}\right)_{Zn}S_{S}^{\times}\left(Zn_{(1-\beta)\varepsilon}^{`}\right)_{i}+2\left(\beta+\varepsilon-\beta\varepsilon\right)h^{\cdot}+2(\beta+\varepsilon-\beta\varepsilon)h^{\cdot}+2(1-\beta)\varepsilon e^{\prime}\rightarrow \\ & \left(Zn_{(1-\beta)(1-\varepsilon)}^{\times}V_{(1-\beta)\varepsilon+\beta}^{"}\right)_{Zn}S_{S}^{\times}\left(Zn_{(1-\beta)\varepsilon}^{`}\right)_{i}+2\left(\beta+\varepsilon-\beta\varepsilon\right)h^{\cdot}+2(1-\beta)\varepsilon e^{\prime}\rightarrow) \\ & \left(Zn_{(1-\beta)(1-\varepsilon)}^{\times}V_{((1-\beta)\varepsilon+\beta)(1-\mu)}^{"}V_{((1-\beta)\varepsilon+\beta)\mu}^{'}\right)_{Zn}S_{S}^{\times}\left(Zn_{(1-\beta)\varepsilon}^{`}\right)_{i}+2\left(\beta+\varepsilon-\beta\varepsilon\right)h^{\cdot}+\left(\varepsilon\left(2-2\beta+\mu-\mu\beta\right)+\mu\beta\right)e^{\prime} \end{split}$$
(11)

Рис. 4. Залежність концентрації переважаючих дефектів 1 - $V_{Zn}^{"}$, 2 - $V_{Zn}^{'}$, 3 - $Zn_{i}^{"}$, основних носіїв n – 4 і p – 5 та холлівської концентації n_H – 6 у p-ZnS від відхилення від стехіометрії для різних значень коефіцієнта диспропорціювання вакансій Цинку μ та частки цинку у вузлах кристалічної гратки ϵ : $a - \mu = 10^{-5}$, $\epsilon = 10^{-5}$; $\delta - \mu = 0,99$, $\epsilon = 10^{-5}$; $B - \mu = 0,99$, $\epsilon = 0,99$; $\epsilon - \mu = 10^{-5}$, $\epsilon = 0,99$.

$$\left[Zn_{i}^{*}\right] = A\varepsilon(1-\beta); \qquad (14)$$

Kohuehtpauia дефектів буде рівна:

$$\begin{bmatrix} n \\ 2 \end{bmatrix} = A(1-\mu)(\varepsilon(1-\beta)+\beta);$$
(12)
$$\begin{bmatrix} n \\ 2 \end{bmatrix} = A(\varepsilon(2-2\beta+\mu-\mu\beta)+\mu\beta);$$

$$p = 2A(\beta+\varepsilon-\beta\varepsilon).$$
(15)

$$\begin{bmatrix} V_{Zn}^{*} \end{bmatrix} = A(1-\mu)(\varepsilon(1-\beta)+\beta);$$
(12)
$$\begin{bmatrix} V_{Zn}^{*} \end{bmatrix} = A\mu(\varepsilon(1-\beta)+\beta);$$
(13)

$$2\left[V_{Zn}^{"}\right] + \left[V_{Zn}\right] + n = 2\left[Zn_{i}^{"}\right] + p, \qquad (17)$$
а холлівська конценрація носіїв

$$n_{H} = n - p = 2 \left[Z n_{i}^{"} \right] - 2 \left[V_{Zn}^{"} \right] - \left[V_{Zn}^{"} \right].$$
(18)

Результати розрахунку концентрації точкових дефектів, електронів n, дірок p та холлівської концентраії носіїв n_H подано на рис. 3 – 4.

IV. Аналіз результатів

З аналізу кристалоквазіхімічних формул (2), (11) та проведених розрахунків (рис. 3, 4) видно, що для випадку n-ZnS із збільшенням відхилення від стехіометрії (α) відбувається зростання усіх типів точкових дефектів та носіїв заряду (рис. 3). Для р-ZnS із збільшенням відхилення від стехіометрії в сторону Сульфуру (β) зростає концентрація двозарядних V_{Zn}^{2-} та однозарядних V_{Zn}^{-} вакансій Цинку, концентрація ж двозарядного міжвузлового Цинку Zn_i^{2+} зменшується (рис. 4).

Із рис. З видно, що збільшення величини диспропорціювання міжвузлового Цинку (δ) у n-ZnS при сталому значенні кількості Цинку у власних вузлах ($\gamma = 0,99$ – рис. З, б, в та $\gamma = 10^{-5}$ – рис.З, а, г) веде до перерозподілу дефектів, а саме, збільшується концентрація двозарядного міжвузлового цинку Zn_i^{2+} та зменшується концентрація однозарядного

міжвузлового цинку Zn_i^+ (рис. 3 – криві 2 і 3). Зростання кількості Цинку у власних вузлах при сталому коефіцієнті

диспропорціювання міжвузлового Цинку (δ) призводить до незначного зменшення концентрації усіх типів дефектів. Треба відзначити, що всі ці зміни ніяким чином не відображаються на концентрації вільних носіїв заряду через компенсаціюзаряджених дефектів.

У випадку p-ZnS, згідно рис. 4, збільшення величини диспропорціювання вакансій Цинку (µ) при сталій величині міжвузлового Цинку (є) веде до зростання концентрації однозарядних V_{Zn}^{-} та зменшення концентрації двозарядних V_{Zn}^{2-} вакансій При сталому коефіцієнті Цинку. ж диспропорціювання вакансій Цинку (µ) i3 зменшенням кількості Цинку у власних вузлах (є) спостерігаємо зростання концентрації усіх типів дефектів та вільних носії на декілька порядків (µ = 0,99 – рис. 4, б, в та µ = 10⁻⁵ – рис 4, а, г). Холлівська ж концентрація при цьому також залишається постійною.

Висновки

1. Представлено огляд літератури з питань дефектоутворення у кристалах цинк сульфіду.

2. На основі квазіхімічних рівнянь зроблено висновок про домінуючі дефекти у ZnS при двотемпературному відпалі у парах цинку.

3. Запропоновано кристалоквазіхімічні формули нестехіометричного n- та p-ZnS.

4. Розраховано залежність концентрації дефектів у n-ZnS (V_{Zn}^{2-} , Zn_i^+ , Zn_i^{2+}) і p-ZnS (V_{Zn}^{2-} , V_{Zn}^- та Zn_i^{2+}), вільних носіїв та холлівської концентрації від відхилень від стехіометрії та величини диспропорціювання міжвузлового Цинку (n-ZnS) та вакансій Цинку (p-ZnS).

Автори висловлюють вдячність проф. Фреїку Д.М. за постановку проблеми досліджень, обговорення отриманих результатів та цінні зауваження.

Робота частково фінансується МОН України (державний реєстраційний номер 0106U000220).

Межиловська Л.Й. – кандидат фізико-математичних наук, доцент;

Бабущак Г.Я. – апірант кафедри фізики і хімії твердого тіла;

- [1] Н.К. Морозова, В.А. Кузнецов. Сульфид цинка. Получение и оптические свойства. Наука, М. 200 с., (1987).
- [2] М. Хансен, К. Андреко. Структуры бинарных сплавов. Металургиздат, М. (1962).
- [3] А.Н. Георгобиани, Р.В. Маев, Ю.В. Озеров, Э.В. Струмбан // Изв. АН СССР. Сер. физ., 40, 9, сс. 1973-1983 (1976).
- [4] A.N. Geogobiani, Yu.V. Oserov, E.E. Strumban, V.V. Aniaimov // Ibid. Vol. 35, pp. 251-257.
- [5] А.В. Титов, К.Б. Димидов // Оптика и спектроскопия, 50(2), сс. 400-403 (1981).
- [6] А.Н. Георгобиани, М.Б. Котляревский // Изв. АК СССР. Сер. физ., 43(6), сс. 1179-1185 (1984).
- [7] A.F.J. Cox, W.E. Hagston, C.J. Radford // J. Phys. Chem. Ser. 2, 1, pp. 1746-1758 (1968).
- [8] Излучательная рекомбинация в полупроводниках / Под ред. Я.Е. Покровского. Наука, М. сс. 195-201 (1972).
- [9] D. Schäfer, A. Scharman // Ztschr. Phys. Bd. 240, S. 62-70 (1970).
- [10] K. Leutwein, A. Räuber, J. Schneider // Ubid. pp. 783-786.
- [11] К.П. Лотт, Ю.А. Варвас // Проблемы физики соединений A^2B^6 . Вильнюс, **2**, с.264-268 (1972).

- [12] А.П. Оконечников. Взаимодействие между центрами люминесценции и захвата в облученных нейтронами монокристаллах сульфида цинка: Дис. канд. физ.-мат. наук: 01.04.10. Свердловск, 134с. (1970).
- [13] К.В. Шалимова, Н.К. Морозова, И.А. Каретников // Электрон. техника. Сер. 14. Материалы. Вып.5. С.83 87 (1971).
- [14] С.С. Лисняк. Кристаллоквазихимическая модель исследований в химии твердого тела // Неорганические материалы. 32(2), сс. 1913-1917 (1992).
- [15] Физика соединений A²B⁶/Под ред. А.Н. Георгобиани, М.К. Шейнкмана. М.: Наука, 320 с. (1986).
- [16] M. Aven, B. Segall. // Phys. Rev., 130(1), p. 81 (1963).
- [17] Н.Х. Абрикосов, В.Ф. Банкина, Л.В. Порецкая. // Полупроводниковые халькогениды и сплавы на их основе. М.: Наука, 219 с. (1975).

L.Y. Meyhzlovska, H.Ya. Babushchak

The Subsystem of Defects and Physical-Chemical Properties Selenid of Zinc

Physical-Chemical Institute at the 'Vasiliy Stefanyk' Precarpathian National University, 201, Galytska Str., Ivano-Frankivsk, 76000, Ukraine, E-mail: <u>freik@pu.if.ua</u>

The crystal-quasichemical formulas of nonstoichiometry n- and p-ZnS are proposed on condition of existence the complex defects subsystem at the Shotki-Frenkel scheme. The dependences concentration of defects and Hall concentration of carrier were calculated from the degree of nonstoichiometry and disproportion of point defects.